

Daniela Buza (1930-2008)

Daniela Buza urodziła się 25 sierpnia 1930 roku. Ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. Narcyzy Żmichowskiej, następnie w latach 1950-1954 studiowała na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. W 1954 roku wykonała pracę magisterską „Badania nad budową oksymu izoforonu” pod kierunkiem Pani prof. Wandy Polaczkowej. Dziesięć lat później obroniła pracę doktorską „Sprzężenie i orientacja w układzie 1,2,3-trójfenylobenzenu” pod opieką tej samej Pani Profesor. Rozprawę habilitacyjną „Badanie przebiegu reakcji soli 1,3-ditioliowych z odczynnikami nukleofilowymi” prof. Buza złożyła w 1981 r. Życie zawodowe Pani Profesor od początku aż do odejścia na emeryturę w 2000 r. związane było z Politechniką Warszawską. Pracując w Zakładzie Chemii Organicznej uzyskiwała tytuł profesora nadzwyczajnego. W latach 1993-1998 pełniła funkcję kierownika tego Zakładu, a w okresie 1983-1987 oraz od 1991 roku do przejścia na emeryturę zajmowała stanowisko kierownika studium doktoranckiego na Wydziale Chemicznym PW.

Przedmiotem zainteresowań badawczych prof. Daniela Buzy była synteza organiczna. Była autorem lub współautorem 25 artykułów naukowych, 4 patentów oraz 2 podręczników akademickich. Brała udział w tłumaczeniu zachodnich monografii i podręczników z zakresu chemii i syntezy organicznej, wśród których znajdują się następujące pozycje: „Preparatyka Organiczna” / A.J. Vogel, „Chemia Organiczna” / J.D. Roberts, M.D. Caserio, „Reakcje związków organicznych” / F.R. Clayton. Była aktywnym rzecznikiem udziału pracowników Zakładu w tłumaczeniu zagranicznych publikacji z zakresu chemii i syntezy organicznej. Na stanowisku kierownika Zakładu kontynuowała tradycję organizowania częstych seminariów wydziałowych poświęconych fachowej literaturze światowej. Zachęcała, zwłaszcza młodych pracowników do aktywnego uczestniczenia w konferencjach i zjazdach naukowych, w których sama często brała udział.

Prof. Buza prowadziła zajęcia laboratoryjne i audytoryjne z chemii organicznej oraz wykladała ten przedmiot najpierw na Wydziale Inżynierii Chemicznej i Procesowej, następnie przez szereg lat na Wydziale Chemicznym PW. Pani Profesor była bardzo oddana dydaktyce, którą uważała za równie ważną, jeśli nie ważniejszą niż nauka. Przejawem tego była jej umiejętność współpracy ze studentami. Znamienna była troska Pani Profesor o skuteczny przekaz. Zawsze dążyła do dzielenia się wiedzą w jasnej i precyzyjnej formie. Dbała o dokładność słownictwa chemicznego oraz stronę gramatyczną w mowie i piśmie. Znana była wszystkim wnikliwością Pani Profesor podczas sprawdzania prac podopiecznych oraz zaangażowaniem w udzielanie uwag i rad.

Po przejściu na emeryturę Pani prof. Wandy Polaczkowej oraz Pani doc. dr hab. Teresy Bisanzowej, razem z innymi pracownikami Zakładu Chemii Organicznej otaczała obie Panie opieką.

Profesor Daniela Buza zmarła 30 października 2008 roku i została pochowana na Cmentarzu Bródnowskim. Pozostała w pamięci jako osoba zawsze gotowa dzielić się doświadczeniem i wiedzą, niezwykle staranna i skromna. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

Oprac. Dominika Kubica, Elżbieta Owczarczyk

Bibliografia:

1. Informacje przekazane przez współpracowników prof. Danieli Buzy: dr Wandę Gradowską, prof. Adama Gryff-Kellera, dr hab. Mariolę Koszytkowską-Stawińską, prof. Przemysława Szczecińskiego, prof. Irminę Zadrożną.
2. Pro Memoria / Katarzyna Wagner [W:] Kronika Warszawy, Warszawa, 2008, s. 83.